

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti, Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, în cauza penală în privința lui,

Blanari Dmitri Vasile, născut la 26 aprilie 1983, originar și domiciliat mun. Chișinău str. Sfînta Vinere, 62.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 05.04.2011 pînă la 28.09.2012

2. în instanța de apel din 13.11.2012 pînă la 21.02.2013

3. în instanța de recurs din 20.08.2013 pînă la 19.11.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului.

Avocatul, Cornelia Gorencu, care a solicitat respingerea recursului.

Succesorul părții vătămate, Ludmila Florea, care a solicitat admiterea recursului.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 28 septembrie 2012, Blanari D.V., a fost achitat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) CP, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit rechizitoriului, Blanari D.V., a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul că, la 18 decembrie 2009, în jurul orei 22.30, deplasîndu-se cu viteza de 40-50 km/oră pe traseul Chișinău-Leușeni, la volanul automobilului de model „Nissan Maxima” cu n/î C NJ 250, în apropierea s. Suruceni r-l Ialoveni, nu a ținut cont de prevederile art. 45 alin. (2) Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează în mod expres, că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, cerințe ce au fost ignorate de către Blanari D.V., care nu a manifestat prudență la trafic și a tamponat pietonul Șebanov S.I., care se deplasa pe partea carosabilă a drumului. În

rezultatul accidentului rutier, pietonului Șebanov S.I., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 01-2646 din 26.03.2010, i-au fost cauzate leziuni corporale grave, în urma cărora a survenit decesul acestuia.

Astfel, Blanari D.V. a fost învinuit de către organele de urmărire penală de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) CP, adică, *încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel, de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Blanari D.V., să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea dreptului de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani. În baza art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei, pe un termen de probă de 1 an.

În motivarea apelului procurorul a invocat ilegalitatea sentinței de achitare, deoarece la pronunțare instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că:

- inculpatul nu a manifestat atenție sporită la condițiile de trafic și la modificările existente ale traseului, nu a ales viteza sigură, nu a luat în considerație stratul de zăpadă de pe carosabil;

- instanța de fond a dat o apreciere eronată acțiunilor inculpatului;

- deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, însă au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente, care dovedesc pe deplin vina acestuia și anume: declarațiile succesoriului părții vătămate Florea L., martorilor Franțuz C., Blanari A., raportul de expertiză auto tehnică nr. 3153 din 29.12.2010, raportul de expertiză medico-legală nr. 01-2646 din 26.03.2010, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 22.02.2011, procesul verbal de cercetare la fața locului din 18.12.2009;

- instanța de fond incorect a constatat faptul precum că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare prin aceea că la 22.01.2010, a fost recunoscut în calitate de bănuț și expirînd termenul de 3 luni, inculpatul nu a fost pus sub învinuire. În opinia procurorului, la momentul cînd au fost declarate neconstituționale prevederile art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală, Blanari D.V., a fost scos de sub urmărire penală, ulterior, cu respectarea prevederilor art. 287 Cod de procedură penală, el a fost pus sub învinuire în baza unor probe suplimentare acumulate de organul de urmărire penală, iar apărarea nu a contestat ordonanța de punere sub învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013 a fost respins apelul declarat și menținută sentința contestată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, cercetînd și apreciînd probele administrate, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, iar toate în ansamblu din punct vedere al coroborării lor, a conchis că inculpatul corect a fost achitat, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Această concluzie instanța de apel și-a bazat-o pe analiza și aprecierea în cumul a următoarelor probe: declarațiile inculpatului, succesului părții vătămate, martorilor Blanari A., Galușco O., Franțuz C., raportul colaboratorului de poliție, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului nr. 352 din 19.12.2009, raportul de expertiză medico-legală nr. 01-2646 din 26.03.2010, raportul de expertiză nr. 537 din 18.03.2010, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 202.

Analizând și apreciind în cumul aceste probe în opinia instanței de apel, instanța de fond corect a considerat că ele nu sunt suficiente pentru a stabili vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și întemeiat a dispus achitarea lui pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, concluzie susținută de instanța de apel.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond, acordând eficiență deplină prevederilor art. 389 alin. (3) CPP, a adoptat o sentință legală și întemeiată.

Totodată, s-a reținut că instanța de fond corect a constatat că în cadrul îndeplinirii urmăririi penale inculpatului i-au fost grav încălcate drepturile la apărare. Astfel, prin ordonanța din 22.01.2010 (f.d. 35 v.1), Blanari D.V. a fost recunoscut în calitate de bănuț, calitate ce a expirat de drept peste trei luni, inculpatul nefiind pus sub învinuire. Prin ordonanța din 14.03.2011 (f.d. 110 v.1), Blanari D.V. a fost scos de sub urmărire penală ca bănuț. Prin ordonanța din 21.03.2011 (f.d. 137 v.1) a fost dispusă anularea ordonanței din 14.03.2011 prin care Blanari D.V. a fost scos de sub urmărire penală, ordonanța dată fiind întemeiată pe prevederile art. 63 alin. (6) Cod procedură penală. Prin ordonanța din 30.03.2011 (f.d. 138-140 v.1) Blanari D.V. a fost pus sub învinuire.

Din cele relatate mai sus și din materialele cauzei examinate în cadrul ședințelor de judecată instanța a stabilit cu certitudine că, după expirarea de drept a calității de bănuț a lui Blanari D.V., în cadrul urmăririi penale au fost îndeplinite un șir de acțiuni de urmărire penală, astfel, încălcându-se dreptul la apărare al inculpatului.

Mai mult ca atât, la momentul pronunțării ordonanței din 21.03.2011, prevederile art. 63 alin. (6) CPP au fost declarate de către Curtea Constituțională prin Hotărârea din 23.11.2010, publicată la 03.12.2010 drept neconstituționale, constatând că aceste prevederi legale încalcă dreptul persoanei de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă și la acel moment Blanari D.V. încă nu fusese scos de sub urmărire penală, adică el ilegal se deținea în calitate de bănuț.

În opinia instanței de apel acest fapt, potrivit legislației în vigoare poate servi drept temei pentru încetarea urmăririi penale, însă instanța de fond, dat fiind faptul că în cadrul ședinței de judecată nu s-a constatat existența în fapta inculpatului a elementelor infracțiunii, a ajuns la concluzia de a-1 achita pe Blanari D.V., din motivul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a considerat că această decizie a instanței de fond este corectă, legală, iar acuzarea nu a prezentat probe obiective, pertinente și concludente privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de care este învinuit. În sentința adoptată instanța a făcut o analiză profundă a tuturor probelor prezentate de către acuzatorul de stat și apreciind-o instanța a concluzionat despre neconfirmarea învinuirii aduse. În apelul declarat acuzatorul de stat nu prezintă careva probe sau argumente noi privind vinovăția inculpatului, doar face o altă apreciere a lor, pe care instanța de apel o consideră neîntemeiată și lipsită de suport probant.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată. În motivarea recursului se invocă că, instanța de apel:

- nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- a dat o apreciere greșită probelor acuzării și anume: raportul de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, raportul de expertiză medico-legală 01-2646 din 26.03.2010, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 22.02.2011, procesul verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier, procesul-verbal de examinare a obiectului;

- a apreciat probele separat, fără a stabili cauza contradictorialității dintre declarațiile inculpatului și rapoartele de expertiză, declarațiile martorului Franțuz C.;

- sunt suficiente probe ce dovedesc vinovăția inculpatului.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Astfel, potrivit apelului declarat de către procurorul Angela Vasilenco (f.d. 233, v.1) se critica legalitatea și temeinicia sentinței, invocându-se: nemanifestarea inculpatului a atenției sporite la condițiile de trafic și la modificările existente ale traseului, adică nu a ales viteza sigură, nu a luat în considerație stratul de zăpadă de pe carosabil; instanța de fond a dat o apreciere eronată acțiunilor inculpatului; au fost acumulate suficiente probe care dovedesc pe deplin vina inculpatului: declarațiile succesoriului părții vătămate Florea L., martorilor Franțuz C., Blanari A., raportul de expertiză auto tehnică nr. 3153 din 29.12.2010, raportul de expertiză medico-legală nr. 01-2646 din 26.03.2010, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 22.02.2011, procesul verbal de cercetare la fața locului din 18.12.2009.

Colegiul lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelului dat nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la toate motivele invocate de apelant, în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Cu referire la decizia recurată, Colegiul menționează că Curtea de Apel a redat detaliat în decizia adoptată conținutul declarațiilor inculpatului, succesoriului părții vătămate, martorilor Blanari A., Galușco O., Franțuz C., raportul colaboratorului de poliție, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului nr. 352 din 19.12.2009, raportul de expertiză medico-legală nr. 01-2646 din 26.03.2010, raportul de expertiză nr. 537 din 18.03.2010, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 202.

Apoi, instanța de apel a concluzionat că „Analizînd și apreciind în cumul aceste probe instanța de fond a considerat că ele nu sunt suficiente pentru a stabili vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate lui Blanari D.V. și a dispus achitarea lui pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și el corect a fost achitat”.

Astfel, instanța de apel le-a grupat și a argumentat la general că ele nu confirmă vinovăția inculpatului fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, expunînd temeiul respectiv.

Colegiul atestă faptul că, deși, instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”, dar nu le-a aplicat.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței,

fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

În cauza penală supusă judecării au fost efectuate 4 rapoarte de expertiză:

- Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 01-2646 din 11.01.2010, la partea vătămată Șebanov S. au fost depistate: *„traumă cranio-cerebrală închisă, excoriații, echimoze în regiunea capului, revărsate sanguine intracerebrale (contuzie cerebrală) sînge în ventricolii cerebrali, fractura oaselor bolții bazei craniului; traumă toracică, echimoze la nivelul trunchiului, revărsate sanguine în țesuturile moi ale toracelui, contuzia hilurilor pulmonare, hemotorace bilateral în volum total de 800 ml, fractura coastei stîngi cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fără lezarea pleurei parietale, traumă închisă a abdomenului, revărsate sanguine retroparitoniale, rupturi multiple a parenchimului hepatic, hemoperitoneum în volum de 500 ml, trauma bazinului și membrelor, excoriații la nivelul membrelor superioare și inferioare, fractura închisă a femurului drept cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturii, dehiscenta oaselor pubiene, dehiscenta sacro-iliacă bilateral cu revărsate sanguine în țesuturi moi adiacente, leziuni corporale care au legătură directă cu survenirea decesului în comun se califică ca vătămări corporale grave. În momentul impactului primar Șebanov Serghei se afla cu partea laterală stîngă a corpului îndreptat spre unitatea de transport aflată în mișcare”* (f.d. 49-50, v.1);

- Potrivit raportului de expertiză nr. 537 din 18.03.2010: *„în momentul descoperirii de către șofer în lumina farurilor, a umbrei pietonului care se afla pe partea carosabilă a automobilului de model „Nissan Maxima”, șoferul nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea cu pietonul prin frînare”* (f.d. 56-60, v.1);

- Potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 202 din 09.07.2009: *„luînd în considerație caracterul, localizarea și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate la cadavru, se poate afirma că în momentul impactului primar cet. Șebanov Serghei se afla în poziție orizontală, în decubit posterior (pe spate), cu partea laterală dreaptă a corpului îndreptat spre unitatea de transport aflată în mișcare”* (f.d. 116-125, v.1);

- Potrivit raportului de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010: *„în cazul dat conducătorul automobilului „Nissan Maxima”, din punct de vedere tehnic trebuia să acționeze în conformitate cu cerințele subpunctului (2) pct. 45 al RCR. Din punct de vedere al expertului, în cazul dat, nu sunt cauze tehnice, care ar împiedicat conducătorul auto să întreprindă acțiunile indicate, deoarece automobilul se afla în stare tehnică bună”* (f.d. 112-114, v.1).

Analizînd aprecierea instanței de apel în decizia adoptată în privința acestora, Colegiul observă numai redarea concluziilor din raportul de expertiză medico-legal nr. 01-2646 din 11.01.2010, raportul de expertiză nr. 537 din 18.03.2010 și raportul de expertiză medico-legal în comisie nr. 202 din 09.07.2009, cu mențiunea că *„ele nu sunt suficiente pentru a stabili vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate”*.

Iar în privința raportului de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010, Curtea de Apel a menționat că: *«Instanța de apel apreciază critic concluziile expertului, deoarece expertului nu i-a fost adresată întrebarea referitor la starea tehnică a automobilului, dar anume „Ce acțiuni trebuia să întreprindă șoferul pentru a evita accidentul... luînd în considerație distanța de 10 metri de la care șoferul declară că a observat pentru prima dată o grămadă de zăpadă pe mijlocul drumului, însă la distanța de 4-5 metri, tot din depozițiile șoferului, acesta a înțeles că acea grămadă erau două persoane înzăpezite culcate pe mijlocul drumului?»*.

În acest context Colegiul remarcă, că instanța de apel a constatat aprecierea critică a raportului menționat, însă nu a argumentat concluzia dată, ori faptul că expertul a dat răspuns la o întrebare care nu i-a fost adresată, în opinia Colegiului, nu poate fi temei de apreciere critică a raportului de expertiză.

Colegiul consideră necesar de evidențiat că: în cadrul urmăririi penale, pe cazul dat au fost audiați inculpatul (f.d. 37-38, v.1), martorii Blanari A.V. (f.d. 26-27, v.1), Galușco O.A. (f.d. 24-25, v.1) și Franțuz C.P. (f.d. 81-82, v.1); în ședința de judecată a instanței de fond au fost audiați inculpatul (f.d. 212-216, v.1), martorii Blanari. A.V. (f.d. 200-205, v.1), Galușco Oleg (f.d. 206-209, v.1) și Franțuz C.P. (f.d. 210-211, v.1); iar în ședința de judecată a instanței de apel a fost audiat doar inculpatul (f.d. 16, v.2) și succesorul părții vătămate (f.d. 17, v.2).

Analizînd declarațiile inculpatului și a martorilor date la diferite etape a procesului penal, Colegiul constată că instanța de apel nu le-a verificat în baza propriei și juste evaluări, deoarece nu au fost înlăturate divergențele din declarațiile acestora, și anume:

Din declarațiile inculpatului la etapa urmăririi penale: *„...cîmpul de vizibilitate din salon era aproximativ 50 metri. În timp ce se deplasau cu viteza aproximativ 40-50 cm/oră, în apropierea s. Suruceni, r-l Ialoveni, aproximativ la o distanță de 10 metri în fața automobilului său pe mijlocul traseului a observat o grămadă de zăpadă, tot atunci a frînat, la o distanță de 4 metri a înțeles că acea grămadă de zăpadă erau două persoane înzăpezite la pămînt culcate perpendicular cu drumul...”*(f.d. 37-38, v.1).

Din declarațiile martorului Franțuz C.P., la etapa urmăririi penale: *„...la un moment dar Serghei s-a oprit și s-a culcat pe spate pe mijlocul drumului, spunîndu-i să se scoale, acesta i-a spus că vrea să se odihnească și să-l lase în pace, tot atunci văzînd că dinspre Leușeni ve nea automobil, l-a apucat pe Serghei de subsuori și vroia să-l tragă mai într-o parte, dar nu a reușit și tot atunci acel automobil care venea l-a tamponat pe Serghei”* (f.d. 81-82, v.1).

Din declarațiile martorului Blanari. A.V., la etapa urmăririi penale: *„...În timp ce se deplasau afară ninge foarte puternic, farurile fiind aprinse la faza scurtă și farurile anticeață la fel erau aprinse, cîmpul de vizibilitate din salon fiind aproximativ 100 metri. În timp ce se deplasau cu viteza aproximativ 40-50 Km/oră.... A văzut în fața automobilului la o distanță de 3 metri pe mijlocul drumului o persoană stînd pe genunchi, capul acestuia fiind la nivelul capotei automobilului...”*(f.d. 26-27, v.1).

Din declarațiile martorului Galușco O.A., la etapa urmăririi penale: „...am fugit înapoi să vedem în ce ne-am tamponat, apropiindu-ne am văzut pe mijlocul drumului un bărbat culcat pe spate și un bărbat care stătea pe genunchi lângă acesta” (f.d. 24-25, v.1).

Din declarațiile martorului Blanari. A.V., în instanța de fond: „La procesul-verbal din f.d. 26-27, concretizez eu dădeam declarații în limba rusă, iar anchetatorul scria în limba de stat, translator nu era, la f.d.27, eu personal am scris textul de mână, fiindu-mi dictat” (f.d. 200-205, v.1).

Din declarațiile martorului Galușco O.A., în instanța de fond: „Vizibilitatea în fața mașinii era normală, aproximativ 50-100 metri. Silueta în față am văzut-o la o distanță de 20 metri din momentul începerii frînării” (f.d.206-209, v.1).

Din declarațiile martorului Franțuz C.P., în instanța de fond: „Eu stăteam cu spatele la mașina care venea și eram aplecat deasupra lui Șebanov și încercam să-l ridic de jos” (f.d. 210-211, v.1).

Din declarațiile inculpatului, în instanța de fond: „Vizibilitatea la drum era de aproximativ 50 metri în față, iar pe acea porțiune de drum se vedea în față la aproximativ 70-100 metri în față, se vedeau troienele în față...” (f.d. 212-216, v.1).

Deși procurorul, nefiind de acord cu concluzia instanței de fond în apel a adus un șir de argumente, și anume, inclusiv și faptul că nu s-a dat aprecierea cuvenită declarațiilor inculpatului și martorilor menționați mai sus, care au descris derularea evenimentelor și acțiunile fiecăruia, care în cumul cu alte probe confirmă vinovăția inculpatului conform învinuirii înaintate, și consideră că acțiunile lor urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, Curtea de apel deliberând asupra apelului a concluzionat, la general că instanța de fond întemeiat a constatat că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și ca urmare a menținut sentința de achitare, fără a da apreciere fiecărei probe aparte și în coroborare cu celelalte probe.

Instanța de recurs consideră, că o astfel de abordare a problemei de drept în cauza dată nu poate fi susținută pe motiv, că de fapt la argumentele invocate de procuror în apel nu s-a dat un răspuns argumentat, fiind expus printr-o singură frază cu caracter general.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut o poziție eronată a instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor Blanari A.V., Galușco O.A., Franțuz C.P. și concluzia raportului de expertiză autotehnică nr. 3153 din 29.12.2010. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, nemotivate.

Colegiul specifică că instanța de apel fiind sesizată prin apel de către procuror, urma să analizeze, să aprecieze și să verifice fiecare probă aparte, să dezvăluie fiecare concluzie de acceptare sau respingere a probei, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale. În cadrul examinării apelului declarat Curtea de

Apel nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile date de inculpat și martori la diferite etape a procesului penal, și concluziile din rapoartele de expertiză efectuate pe caz, nu a clarificat multe circumstanțe și împrejurări cum ar fi: câmpul de vizibilitate la momentul impactului, poziția martorului Franțuz C.P. în momentul impactului, reducerea vitezei de către inculpat, manifestarea sau nu la inculpat a atenției sporite la condițiile de trafic și la modificările existente ale traseului, posibilitatea evitării accidentului rutier de către inculpat.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de apel Chișinău cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării deciziei instanței de apel cu remitere la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată în cadrul căreia urmează a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu toate probele la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții juste și corecte.

Cît privește concluzia menținută de instanța de apel referitor la faptul că la urmărirea penală a fost încălcat dreptul lui Blanari D.V. la apărare prin reluarea urmăririi penale, instanța de apel urma să verifice dacă a fost contestată de către acesta ordonanța de reluare a urmăririi penale și dacă nu din ce cauză.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, și cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 30.03.2009 privind introducerea unor modificări și completări în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, de practica relevantă a CtEDO, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, în cauza penală în privința lui **Blanari Dmitri Vasile**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 10 decembrie 2013, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

Elena Covalenco

Ghenadie Nicolaev

Președinte:

(semnătură)

Petru Ursache

Judecători:

(semnătură)

Nicolae Gordilă

(semnătură)

Vladimir Timofti

(semnătură)

Elena Covalenco

(semnătură)

Ghenadie Nicolaev

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă